

111
WAYWAY TRAIN

WAYWAY TRAIN

TS : Soher Büyükatay

Vayvay Trans Yaz Etkinliği Teknik Raporu

19 – 27 Temmuz 2002

TS: Soner Büyükatalay

ES: Alper Kabran

Katılanlar:

Soner Büyükatalay
Alper Kabran
Volkan Koç
Deniz Aydoğan
Cevahir Demirkıran
Ahmet Beyaz
Hasan Cem Demetçi
Burcu Büyükkafes
Pınar Oğuz
Levent Tosun
Ozan Keysan
Burhan Kıran

20 Temmuz 2002

Otobüsle geldiğimiz Niğe'den saat 6:45 dolmuşa binerek Çukurbağ' a doğru yol almaya başladık. Epey dolaşarak gelen dolmuş bizi saat 8:00 da Çukurbağ'ın Martı Mahallesi sapağında bıraktı. Burdan yürünün uzun süreceğini düşündüğümüzden Salim denen Traktörcü ile kafa kol pazarlık edip 20 M TL'ye ormanın sonuna kadar gittik. Bu arada Salim dayı oldukça anlayışlı bir insan, para olayından kaçmak için bizim isteğimizle Sarımemet'in yurdundan vitesi 4 e takıp geçti. Adamlarda nasıl olsa dönüşte alırız diye düşündüler. Yol kesenlere para kaptırmadan girdik milli parka sizin anlayacağınız. Saat 10 gibi ormanın sonundan yürüyerek yola çıkmıştık. Ekip sağlam, benimde ertesi gün çıkış yapma planlarım var. Bunlara birde Aladağlardaki olası aşırı kar endişesinde eklenince, kasıp 12 vardık Valikonadı'na. Bundan sonraki plan basitti, burda 1-2 gün kalıp Kaldı, Güzeller, Gürtepe'ye çıkmak, sonra Cebel'den geçip Kokorot vadisine inerek oradaki zirvelere gitmekti. İlk günkü bu boş vakti değerlendirmek ve rotaların durumunu görmek için isteyenlerle yemek yedikten sonra 14:30 da Lahitkaya'ya çıkmaya karar verdim. Bu sırada daha gazı geçmemiş dağcıların hepsi gelmek istedi. Bende iki ekip oluşturdum, ve kampça başladık Lahit'e çıkmaya. Zirvede anladık ki bize Emlı'de ekmek yok, bütün rotalar kar altında. Tek olasılık Gürtepe olunca (Güzeller ve Kaldı ın bulunduğu canak tabanından itibaren karla kaplıydı) vakit kaybetmeden Kokorot'a geçmeye karar verdim. Zaten yol yorgunu olan kamp erkenden sızma eğilimi içindeydi, güneşin altında geçite tırmanmamak için saat 4:30'da kalk ilan edip yattık.

21 Temmuz 2002

Valikonağı çok değil 2400 metrede, e geçitte 3300 olunca tabi biraz gözünde büyümeye başladı çıkış. Ne yapmalı ne etmeli, güneş tepemize binmeden Cebel'in tepesinde olmalıydık. Zaten geçitten sonrada baya yol olduğundan (ortam o kadar karlıydı ki bizim kamp yerinde su olmasına kesin gözüyle bakıyordum) verdim gazı, hadi arkadaş az kaldı, aha bitti derken vardık 10:00 da Cebel'e. Ortam acayıpti. Kokorot Vadi'sinde tek tek düzlüklerde toprak gözükiyordu. Ortalarda göl falan yoktu. O zamana kadar Bora Balya'nın ısrarla söylediği kurak mevsim su sorunu, kar etkerek halledilmesi gereken bir sorun olmaya başlamıştı.

Cebel Başı'n burdan bir ekip kurup çıkış yaptık. Sonrada asıl eğlenceli yer olan inişe başladık. Cebel Geçiti'nin Kokorot tarafı oldukça dik, ve Suluhankaya'nın gölgesinde kaldığından gayet buzlu oluyor. Bu sebeple fazla acele etmeden ve kar kulvarlarından kaçarak inişe başladık. Tabi herşey biryere kadar, sonunda kar geçtik ve olan oldu. Burcu arkadaşımız kazmalı düşüşün bütün hatalarını gözle önüne sererek çarşakta son bulan bir düşüş gerçekleştirdi. Bu düşüşü Burcu kalkan bir parmak turnağı ile oldukça ucuz atlattı. Tabi benim kanımca bundan sonraki kazmalı düşüşlerki estetik ahlekte Burcu'nun katkısı yatsınamaz. Herkes oldukça dikkati oldu bu konuda bütün etkinlik bayunca. Gene gazla ilerleyen ekipler 14:30'da Ortadağ dibindeki kamp yerine ulaştılar. Bizi kamp yerinde bir supriz bekliyordu. Kamp yeri kar altında olduğu için biraz daha rüzgarlı olan bu kamp yerine 10 metre uzaklığındaki taşlık seçildi. Su ise ilk başta tam bir işkenceydi. Tam 1 saat su aradıktan sonra kampın güneyindeki ufak tepenin yanındaki çarşak kazılarak su bulundu. (Çok kazmak gerekti) Su sabah erken saatler hariç gürül gürül akıyordu.

22-23-24-25 Temmuz 2002

Bu günlerde Kamp yerinden çevredeki zirvelere çıkışlar yapıldı. Genel olarak bundan sonraki günlerde hava oldukça kötü sayılır. Aksatmadan hergün saat 12:00'de tamamen kapanan hava 14 gibi kesin atıştırıyor, hatta oldukça şiddeti yıldırımlar kamp yerine bile düşüyordu. Bu hava durumunda bütün çıkışlar sabah oldukça erken saatlerde 7:30'da başlıyor ve genelde 14 civarı bütün ekipler kampa geri dönmüş oluyordu. Kötü hava sebebi ile gidilen bazı çıkışlar gerçekleştirilemedi.

Her akşam insanlara çıkış yapıp yapmayacaklarını sordum. Kamptaki kimse benim iyi niyetimi suistimal etmedi ve sağlık problemleri dışında herkes çıkışlara katıldı.

Bu tarihlerde Çataktepe'ye (ilkinde rotanın kolay olduğunu düşünerek Barış ve Alper'e ekibi verdim. Ama kaybolup geri döndüler. Sonra rotaya daha önce çıkmış olan Deniz'de hava bozduğu için geri oldu ve Çataktepe'ye çıkamamış olduk.) Ortadağ'a, Boruklu Zirvesi'ne, Vayvay'a (2. senesindekiler çıktı), Gürtepe'ye (hava bozduğu için Beyaz geri döndü), Kızılyar'a (Barış'ın dizi sakatlandığı için Kızılyar'a çıkamadık ama yolda giderken H2, H3 ve yalnızlıkla Kızılyar zannedilerek Üçköşe Sivrisi'ne çıkıldı), Karani'ye çıkışlar yapıldı. Daha düzenli anlatmak gerekirse Boruklu, Ortadağ, Karani kamptaki nerdeyse herkes tarafından çıkıldı. Vayvay, Üçköşe Sivrisi, H2, H3 birer ekip tarafından çıkıldı. Gürtepe ve Çataktepe'ye ise çıkış denemeleri gerçekleştirildi. Kısacası kötü havalara rağmen oldukça verimli bir etkinlik oldu.

Bu çıkışlar sırasında Vayvay ile Karani arasındaki geçite bakıldı. En baştaki dönüş planımız bu geçitten Vayvay kuzey duvarı çanağına geçerek ordan

Barazama'ya inmekti. Fakat bu geçit ıkışalr sırasındaki incelemelerde bize oldukça riskli gözükte. Donüş planını değiştirmek için oylama yapmaya karar verdim. 24 Temmuz akşamı bütün kamp bir araya gelip dönüşün nerden yapmak istediğimiz konusunda oylama yaptık. İki seçenek oylandı. Birisi kampta birgün daha kalıp 26 Temmuz'da Kökük Yaylası'na inip ordan Adana'ya gitmek, diğeri 25 Temmuz'da Yedigöller'e geçip birgünde orda kamp attıktan sonra Hacer Vadisi'nden Barazama'ya geçmekti. Kamp Kökük yaylasına gitmeyi istedi. Bencede kampta dizlerinden rahatsız olanları daha fazla üzmemek için kestirme yolu tercih ettim.

26 Temmuz 2002

Kökük Yaylası'na sorunsuz bir iniş gerçekleştirdik. Onduka dik olan bu iniş sizi oldukça hızlı bir şekilde aşağı indiriyor. Yaylanın başındaki evlere varmamız 3 saat sürdü. Burdan sonra orman yapılan güzel bir yürüyüşten sonra ormancılarla öğle yemeği yedikten sonra önce Karsantı'ya Kamyon, Karsantı'dan Adana'ya dolmuş tuttuk. Sonra kebab yedik, ama bildiğimiz gibi değil. Ben hiç abartmıyorum bayılıyordum az daha...

Dağlarda görüşmek üzere...